

dette ikke skulde lykkes som Følge t. Eks. af, at de økonomiske Interesses modsætninger er for store, er det forudsat, at en Løsning skal kunne opnaas ved Reguleringskommissionens Medvirken.

ad § 34.

I en tidssvarende Byggelov kan Spørgsmaalet om successiv Afvikling af saadan ældre Bebyggelse, der navnlig i brandmæssig eller sundhedsmæssig Henseende maa anses for uforsvarlig, ikke lades ude af Betragtning. Den i Loven indførte Tidsbegrænsning for Byggetilladelse virker i samme Retning og maa naturligt medføre, at man ikke kan lade Spørgsmaalet om den ældre Bebyggelse uænset.

Ved Bebyggelse, der som Følge af vidt fremskredet Forfald rummer øjeblikkelig Fare for Beboerne, vil der kunne gennemføres en øjeblikkelig Rømning i Henhold til Bestemmelserne i § 59, Stk. 2. Yderligere findes der i Sundhedsvedtægtens §§ 65—67 Hjemmel for Indskriden over for slet Bebyggelse. En egentlig Kondemnering af daarlig Bebyggelse bør ske paa Grundlag af en saa alsidig Bedømmelse som muligt af den paagældende Bebyggelse. Man har derfor ment det rimeligt, at en Sag herom bør hvile paa en Indstilling fra Bygningskommissionen, der repræsenterer den i saa Henseende fornødne omfattende Sagkundskab, og at der desuden altid bør gives Sundhedskommissionen Lejlighed til at udtale sig. Den endelige Afgørelse af Sagen bør finde Sted ved en af Magistraten uafhængig Myndighed; hertil vil Reguleringskommissionen være særlig egnet, og det saa meget mere som den Regulering af Grunde og Bebyggelse (Udredning), der i mange Tilfælde maa ske i Tilknytning til en Kondemnering, i Loven er henvist til endelig Afgørelse af Reguleringskommissionen, der tillige har Bemyndigelse til at ligne Bidrag paa private Grundejere til Foranstaltninger, der maatte medføre Fordel for den paagældende Grund og Bebyggelse. Dette vil saaledes ofte være Tilfældet, hvor daarlig Bebyggelse nedrives, idet en saadan Nedrivning vil kunne medføre betydelige Fordele for anden Bebyggelse saavel paa den paagældende som paa tilstødende Grunde. Hvad angaar Udtrykket „Kondemnering“ bemærkes, at det er dannet i Tilknytning til det fra Søfartsforhold kendte Udtryk „Kondemnation“, der i forskellige Tilfælde anvendes, hvor et Skib erklæres for uanvendeligt.

Den successive Ombygning af ældre, daarlig Bebyggelse bør være en naturlig Proces i en Bys Udvikling, Byen bør saa at sige forny sig selv.

ad § 35.

I Bemærkningerne til § 4 er det paavist, hvor vigtigt et Led de af Magistraten paalagte Byggeservitutter har været med Hensyn til Bebyggelsens Regulering paa store Dele af Byens Arealer, og hvor uheldigt det er, om Servitutter, for hvilke private har Paataleret, griber ind i byplanmæssige Forhold vedrørende Bebyggelsen. Paalæg af saadanne Servitutter bør for Fremtiden ikke kunne ske uden Magistratens Godkendelse, men godkendes saadanne Servitutter af det offentlige, bør de betragtes som offentlig-retlige Byggeforskrifter.

Saadanne Servitutter omhandles i § 35, for saa vidt der kan blive Spørgsmaal om at lade dem bortfalde eller ændre derunder i Henseende til Tidsbegrænsning, Gyldighedsomraade eller Paataleret, hvilket ogsaa gælder de af Magistraten paalagte Servitutter, med Hensyn til hvilke denne har Paataleret. Under Bestemmelsen henhører ogsaa Ændring og Bortfald af tidligere paalagte Byggeservitutter med privat Paataleret. Udviklingen kan bevirke, at en Servitut ikke længer er tidssvarende eller for private Servitutters Vedkommende endog direkte modvirker den byplanmæssige Ordning af det paagældende Omraade. Til Eksempel paa det første tjener Bebyggelsen ved den med Nutidens Trafik for Øje skete Udvidelse af Hovedvejene. Et lignende Forhold kan bl. a.